

ajuntaments, i on nosaltres no els anem a dir als ajuntaments si han de fer una persona laboral indefinida, fixa o no. Entre d'altres coses, perquè hi ha uns principis constitucionals, que és de veres que el seu partit mai ha entés, que és l'accés a un *empleo público* per capacitat, per igualtat, i per lliure concurrència, que vostés això no ho han entés mai, perquè és que han fet el *trifásico* per ficar la gent dintre de l'administració pública, (*remors*) i aleshores el que se fa són les coses bé.

Jo, de corrupció, dels seus *enxufes* i d'estes coses no vaig a parlar perquè ja ho ha fet vosté. Vosté ja s'ha retratat.

Per tant, els tretze treballadors i treballadores, vosté sap que estes persones treballaven en una empresa privada? Vosté té clar la diferència entre allò privat i públic? Igual no. Perquè això vostés també ho han confós moltes voltes. Aleshores a estes persones La Generalitat no els està vulnerant ningun dret laboral, perquè estes persones estaven treballant en una empresa privada. I el que estem fent és crear ocupació pública, de qualitat, perquè aquestes persones tinguen un *empleo público* i la seua plusvàlua i el seu treball no se duga ninguna empresa beneficiós. Eixa és la diferència entre vostés i nosaltres.

A dia de hui, mire, com sembla que..., no sé si li interessa, però jo li done les dades. A dia de hui ja hi ha 27 agents en Ademús, Alacant, Alfafar, Algemesí, Aiora, Burjassot, Borriana, Carcaixent, Cullera, Dénia, Elx, l'Alcora, Manises, Montanejos, Mutxamel, la Pobla de Vallbona, Montcada, Ontinyent, Pilar de la Horadada, Quart Poblet, Riba-roja de Túria, Sant Vicent del Raspeig, Santa Pola, Segorbe, Villar del Arzobispo, Xàtiva i Xirivella. I amb dotze municipis que han finalitzat el procés de selecció a data 1 de juny. Val? Alaquàs, Alcoi, Almassora, El Campello, Enguera, Ibi, la Vall d'Uixò, la Vila-joiosa, Morella, Petrer, Picassent i Catarroja. I vint localitats que tenen els procés de selecció en marxa: Alboraià, Altea, Aspe, Castelló de la Plana, Xiva, Institut Municipal de Serveis Socials, Gandia, Lliria, la Nucia, Onda, Paiporta, Paterna, Sant Joan d'Alacant, Sueca, Torrent, València, Vila-real, Villena, Vinaròs i Xàbia.

Amb quina diferència? S'ha fet un repartiment objectiu. Perquè vosté ha dit una cosa, i és «sus alcaldes». Sap vosté també la diferència entre vostés i nosaltres? Per a mi tots els alcaldes, en allò que a polítiques socials se referix, tots els alcaldes són nostres, tots, me té igual de quin color polític siguen... (*veus*)

La senyora vicepresidenta primera:

Per favor!

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

...cosa que vosté no han entés. I a la millor en esta llista se n'adonen, se n'adonen en esta llista de municipis que tots els alcaldes són nostres? Bé, açò ja està en marxa. Anem a arreglar la xarxa que vostés tenien. I sense dubte les dones que han estat treballant en Infodona tenen l'experiència suficient, i aixina s'està demostrant, per accedir a les noves contractacions, perquè són les dones que han demostrat durant anys saber fer el treball. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, vicepresidenta.

Anem a passar a la pregunta 721, que formula la diputada Marian Campello, del Grup Parlamentari Compromís, també a la vicepresidenta.

Senyora Campello, quan vosté vullga.

La senyora Campello Moreno:

Gràcies, presidenta.

I bona vesprada, senyora consellera.

Com bé saben, la comarca del Racó d'Ademús és un espai territorial del nostre territori, separat per les províncies de Conca i Terol. La seua situació geogràfica i política, separada de la unitat territorial del País Valencià i el seu perfil demogràfic, fan d'esta comarca d'alguna manera l'eterna oblidada en polítiques de benestar i en tantes altres durant molt de temps.

Per fer-nos una idea, Ademús suposa el seu major nucli poblacional, que la formen amb 1.137 habitants; i la Pobla de San Miguel, la menor, amb només 64 habitants en el 2014.

La disposició geogràfica i l'elevada mitjana d'edat de la població fan del Racó d'Ademús una comarca amb especials necessitats d'atenció per part de l'administració, que tenim la responsabilitat de garantir que els serveis públics arriben a qualsevol lloc del nostre territori. La vertebració no es fa sols amb línies a l'AVE. Un territori es vertebrava dignament amb serveis públics de qualitat que arriben allà on l'empresa privada no pot i de vegades no deu fer negoci.

Per això, al racó, que compta amb l'Arnau de Vilanova i l'hospital de Terol a com a hospitals de referència, li calen polítiques valentes que milloren el dia a dia del seus habitants, que generen horitzons de vida de qualitat i que no aboquen els seus municipis al despoblament.

Fins ara l'única solució de les persones amb diversitat funcional i amb requeriment d'ajuda específica eren les treballadores socials o cuidadores, que les contractaven de forma privada les famílies, i en casos de moltíssima urgència es feia ingrés al centre de la tercera edat d'Ademús.

Per tots estos motius abans exposats, li pregunte: quines mesures pensa prendre per atendre les persones amb diversitat funcional que viuen en esta comarca?

Gràcies. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyora Campello.

Senyora vicepresidenta, quan vullga.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, senyora presidenta.

Gràcies, senyora Campello, per la seua pregunta.

Efectivament, el Rincón de Ademuz ha sigut una comarca eternament oblidada pels antics governs del Partit Popular.

En atenció a persones amb diversitat funcional l'únic recurs disponible es fonamentava en les treballadores socials o, millor dit, perdó, en la treballadora social que hi havia per a tota la comarca.

Per als casos d'extrema necessitat l'alternativa a l'atenció familiar i domiciliària era l'ingrés en el centre de tercera edat d'Ademús, una qüestió absolutament desaconsellable per a persones en diversitat funcional, que fins i tot poden tindre una edat molt primerenca i no ser ni majors d'edat. I l'únic recurs que hi havia era, bé, posar-los en la residència de tercera edat, perquè no hi havia cap recurs.

En 2017, a través de la línia pressupostària per al finançament d'actuació amb persones amb diversitat funcional, es subvenciona per primera volta des de la Vicepresidència i Conselleria d'Igualtat i Polítiques Inclusives la mancomunitat de municipis del Rincón de Ademuz, amb un total de 72.000 euros. Comença un programa d'intervenció i integració de persones amb diversitat funcional, començà en esta primavera, el 8 de març. El seu objectiu, i jo vaig estar, els vaig visitar, i la veritat és que fan un gran treball. El seu objectiu és generar, organitzar, desenvolupar i avaluar actuacions de promoció, intervenció psicosocial dirigides a persones amb diversitat funcional, en col·laboració amb l'equip interdisciplinari, psicòloga, terapeuta ocupacional i educadora social, creat precisament per això, utilitzant en general, si és el cas, (remors) els recursos per aconseguir...

La senyora vicepresidenta primera:

Per favor.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

...el major grau d'autonomia personal i inclusió a través d'accions d'acompanyament, tant en l'àmbit personal com social, processos d'oci, de temps lliure, entrenament d'estratègies cognitives, l'ús de noves tecnologies, la intervenció en i amb les seues famílies.

A més, estan integrades en l'equip de serveis socials de base, cosa que està passant també en els agents d'igualtat. Amb la qual cosa els equips de base també tenen una manera d'exercir la multidisciplinarietat mòbil. La treballadora social i l'agent d'igualtat del Rincón de Ademuz podia estar també treballant en equip.

Hi ha un enfocament preventiu i comunitari en tres àmbits d'actuació: autonomia personal, integració social i comunitària, orientació i formació laboral, i intervenció terapèutica en el nucli familiar. I el programa es desenvolupa en diverses fases.

La primera, anàlisi de la realitat o avaluació de necessitats de cada persona, el seu entorn familiar, quina és la seua situació en major o menor grau de diversitat o de discapacitat; detecció de les necessitats i valoració de l'entrada en el programa, a través dels serveis socials de base.

La segona és la definició operativa de la problemàtica i establiment d'objectius basant-se en les necessitats detectades. L'equip es planteja uns determinats objectius específics de manera individual, no hi ha *café para todos* sinó que cada personeta que és única i irreplicable té un programa d'actuació individualitzat.

Tercera fase: disseny d'una estratègia d'actuació interdisciplinària amb la participació del beneficiari, les seues famílies i fonamentada en l'anàlisi de la realitat i els recursos dels quals dispose.

I quarta: avaluació i seguiment. Una vegada fetes totes estes tres fases, l'avaluació que es realitza en tres moments: abans, durant i després de la intervenció se segueix fent el seguiment.

Les activitats en el programa són suport domiciliari i intervenció terapèutica, acompanyaments, atenció psicosocial a familiars i cuidadors.

Els programes, a més, se treballen en este programa a nivell metodològic que realitzen..., cada usuari se realitza un programa d'atenció individualitzada, per això de tractar a cada persona en el seu itinerari personal. I els recursos disponibles, el que els he dit, terapeuta ocupacional, educadora social, psicòloga. Les instal·lacions són les de la mancomunitat, que estan en el municipi de Casas Altas. I, en tot cas, quan hi ha necessitat de fer alguna cosa en algun municipi diferent a Casas Altas, eixe municipi ofereix les instal·lacions.

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, vicepresidenta.

Anem a passar a l'última pregunta de la vesprada, que és la 795, que formula la diputada Fabiola Meco, del Grup Parlamentari Podemos-Podem, també la vicepresidenta.

Senyora Meco, quan vullga.

La senyora Meco Tébar:

Bona vesprada, senyora consellera.

Hoy hablamos de menores, hablaremos también luego y por eso también le formulo esta tarde una cuestión que tiene que ver con las personas más vulnerables de la comunidad. Le hablo de un recurso público como el punto de encuentro familiar, gracias al cual estos menores mantienen contacto con sus progenitores u otros parientes u allegados. Se trata de un recurso, que usted sabe bien, de protección del menor y de garantía de su interés superior. Le pregunto por el punto de encuentro familiar de Valencia. No es la primera vez que le pregunto por él, pero los últimos acontecimientos nos parecen preocupantes y por eso le pregunto.